

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201987
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8820201987.6

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobkyne: J. L., P. XX. XX. XXXX, X. Y. O. H. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpená: ŽOLDOŠ & PARTNERS s.r.o. so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 540 964, proti žalovaným: 1. D. Š., P. XX. XX. XXXX, X. Y. H. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpený Mgr. Stanislavom Feketom, advokátom so sídlom Námestie sv. Egídia 29/69, 058 01 Poprad, IČO: 37 789 414, 2. KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody na zdraví a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

Súd schvaľuje zmier uzavretý medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade v tomto znení:

„Žalovaný v 1. rade D. Š., narodený XX.XX.XXXX, Y. H. XXXX/XX, XXX XX E. je povinný zaplatiť žalobkyni J. L., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. H. XXXX/XX, XXX XX E. sumu 3.000 eur, a to v 10 po sebe bezprostredne nasledujúcich mesačných splátkach, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom toto uznesenie nadobudne právoplatnosť. Splátky je žalovaný v prvom rade povinný uhrádzať v sume 300,00 eur. Omeškaním s úhradou ktorejkoľvek splátky sa stáva splatným celý dlh.“

Konanie proti žalovanému v 2. rade zastavuje.

Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 5.8.2020 domáhala vydania rozsudku, v nasledovnom znení: „Žalovaný v prvom rade D. Š., narodený XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX E., H. Z.U. a žalovaný v druhom rade: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 00 585 441 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 15.917,82 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca má voči žalovanému v prvom rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Žalobca má voči žalovanému v druhom rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. Žalobkyňa dňa 16.3.2022 súdu doručila návrh na uzavretie zmiernu datovaný dňom 16.3.2022. Žalovaný v 1. rade dňa 16.3.2022 súdu doručil súhlas s návrhom na schválenie zmiernu medzi žalobkyňou

a žalovaným v 1. rade zo dňa 16.3.2022, pričom prílohou podania bol rovnaký návrh na uzavretie zmiernu datovaný dňom 16.3.2022.

3. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu žalobkyňou a a žalovaným v 1. rade došlo v priebehu konania k uzatvoreniu zmiernu vo vyššie uvedenom znení ako hmotnoprávnej dohody, nakoľko písomný návrh žalobkyne na uzatvorenie tohto zmiernu bol písomne akceptovaný žalovaným v 1. rade v plnom rozsahu.

4. Žalobkyňa zároveň podaním doručeným súdu 16.3.2022 vzala žalobu v celom rozsahu späť vo vzťahu k žalovanému v 2. rade.

5. Podľa § 148 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiernu sa má súd vždy pokúsiť.

6. Podľa § 148 ods. 2 CSP, súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

7. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

8. V zmysle § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Schvaľovanie zmiernu nie je rozhodovaním vo veci samej, o ktorej súd rozhoduje rozsudkom (§212 CSP) (porovnaj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, 558 s.).

11. V danej právnej veci žalobkyňa a žalovaný v 1. rade uzatvorili zmier a súd tento zmier schválil, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, nakoľko bol uzatvorený v súlade s platnou právnou úpravou. K uzavretiu zmiernu došlo do začiatku prvého pojednávania.

12. V zmysle článku 7 CSP základnou povinnosťou súdu je viesť strany sporu k zmierlivému vyriešeniu sporu. V predmetnom článku sa tak prioritizuje povinnosť súdu viesť strany k zmierlivému vyriešeniu ich hmotnoprávneho konfliktu, teda mediačná funkcia civilného súdnictva.

13. Súd v prípade schvaľovania zmiernu nestavuje autoritatívne práva a povinnosti sporových strán, ale len posudzuje súlad zmiernu s hmotným právom (najmä z hľadiska porušenia kogentných ustanovení hmotného práva, najmä náležitostí platnosti právnych úkonov podľa § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka (hmotnoprávnej dohody - zmiernu) a podobne.) Súd posudzuje výlučne toto kritérium, a nie napríklad výhodnosť či nevýhodnosť uzavretej dohody (zmiernu) pre strany sporu, pretože by tým porušil princíp rovnosti zbraní. Vzhľadom na to, že súd zistil, že uzavretý zmier z uvedených hľadísk neodporuje hmotnému právu, schválil podľa § 148 ods. 2 CSP túto hmotnoprávnou dohodu strán sporu.

14. Stranami sporu - žalobkyňou a žalovaným v 1. rade uzatvorený zmier sa neprieči právnym predpisom, je aj v súlade s predpismi hmotného práva, preto ho súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia schválil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

15. Nakoľko žalobkyňa vzala žalobu proti žalovanému v 2. rade späť v celom rozsahu, a to pred prvým pojednávaním, súd konanie proti žalovanému v 2. rade zastavil.

16. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

17. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže uzatvorili súdny zmier, teda z procesného hľadiska mala každá strana v konaní čiastočný úspech (v tejto súvislosti porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/94/2019 z 20. 06. 2019).

20. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade bolo potrebné rozhodnúť podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Žalobkyňa vzala žalobu späť vo vzťahu k žalovanému v 2. rade späť z dôvodu, že so žalovaným v 1. rade uzavrela zmier a vzhľadom na charakter uplatňovaného nároku nemožno vo vzťahu k žalovanému v 2. rade pričítať žalobkyňi procesné zavinenie na zastavení konania. Žalobkyňa si proti žalovaným v 1. a 2. rade uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví ako aj nárok na nemajetkovú ujmu.

22. Škodou (ujmou) sa podľa európskeho práva rozumie aj nemateriálna škoda (rozsudok Súdneho dvora C-537/03, body 27 a 28). Je potrebné vychádzať z extenzívneho výkladu pojmu škoda, ktorý v sebe nepochybne zahŕňa aj ujmu, keď pod pojem ujma na zdraví patrí akákoľvek ujma aj nemajetková, (porovnaj rozsudok Súdneho dvora EÚ C-22/12, rozsudok Krajského súdu Prešov z 26. mája 2015, sp. zn. 20Co/183/2014).

23. V prípade škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si poškodený môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo voči poisťovateľovi alebo voči obidvom súčasne (solidárne). Vo vzťahu k poisťovní ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu, a to vo výške (v tom rozsahu), v akom za škodu zodpovedá poistený škodca, pričom predpokladom vzniku povinnosti poisťiteľa plniť je preukázanie zodpovednosti poisteného za škodu, ktorá poškodenému vznikla (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 206/2015-25 z 29.4.2015).

24. Povinnosť k plneniu žalovaného v 1. rade na základe uzatvoreného poistenia však žalovaného v 2. rade jeho zodpovednosti nezbavuje (jeho zodpovednosť zákon o PZP výslovne nevylučuje) a je tak daná povinnosť plniť ich oboch, aj keď u každého z nich založená na inom právnom základe. Pokiaľ aj táto povinnosť odporcov nie je zákonom (výslovne) upravená ako spoločná a nerozdielna (solidárna), z povahy plnenia plynie možnosť súdu uložiť im ju ako povinnosť solidárnu (§ 511 ods. 1 OZ) (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8 Co/470/2014-190 z 28. mája 2015).

25. Uzavretím zmiaru so žalovaným v 1. rade došlo k uspokojeniu nároku žalobkyne v rozsahu v akom za škodu zodpovedal poistený škodca - žalovaný v 1. rade, pričom za uvedených okolností zaniká v rovnakom rozsahu aj zodpovednosť žalovaného v 2. rade za uplatnený nárok na škodu na zdraví a nemajetkovú ujmu. Rozsah uspokojenia týchto nárokov žalobkyne bol stanovený hmotnoprávnou dohodou medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade v uzavretom zmiari, ktorý po jeho schválení nahrádza rozsudok vo veci samej. Predmet súdneho rozhodovania tak odpadol, zmier je surogátom meritórneho výroku súdu. Vzhľadom na uvedené aj vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade, hoci tento nebol účastníkom hmotnoprávnej dohody a žalobkyňa vo vzťahu k nemu vzala žalobu späť, súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo, nakoľko ani jednej zo strán nemožno pričítať procesné zavinenie na zastavení konania.

Poučenie:

Proti výroku tohto uznesenia, ktorým súd schválil zmier medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku o zastavení konania proti žalovanému v 2. rade a proti výroku, ktorým súd rozhodol o trovách konania medzi stranami sporu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.